

The Holy See

**ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO BENEDYKTA XVI
Z OKAZJI VII ŚWIATOWEGO KONGRESU
DUSZPASTERSTWA TURYSTYKI
(Cancún, 23-27 kwietnia 2012)**

*Do Czcigodnych Braci,
Kardynała Antonio Maria Vegliò,
Przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Migrantów i Podróżujących
i Biskupa Pedro Pablo Elizondo Cárdenasa, LC, biskupa-prałata Cancún-Chetumal*

Z okazji VII Światowego Kongresu Duszpasterstwa Turystyki, który odbędzie się w Cancún (Meksyk) od 23 do 27 kwietnia, pragnę skierować do Was serdeczne pozdrowienie, którym obejmuję również Czcigodnych Braci w biskupstwie i uczestników tego ważnego spotkania. Na początku tych dni refleksji na temat działań duszpasterskich, jakie Kościół podejmuje w świecie turystyki, pragnę wyrazić uczestnikom kongresu swą duchową bliskość, a także pełne szacunku pozdrowienia władzom cywilnym i przedstawicielom organizacji międzynarodowych, którzy zechcieli wziąć udział w tym wydarzeniu.

Turystyka jest z pewnością zjawiskiem charakterystycznym dla naszych czasów zarówno ze względu na znaczące rozmiary, jakie osiągnęła, jak i z uwagi na przewidywane perspektywy wzrostu. Tak jak cała rzeczywistość ludzka, także ona musi być oświecona i przemieniona przez Słowo Boże. Mając tego świadomość Kościół, ze swoją troską duszpasterską i zdając sobie sprawę z istotnego wpływu, jakie zjawisko to wywiera na istotę ludzką, towarzyszy mu od samych jego początków, wspiera i krzewi jego możliwości a zarazem wskazuje na jego ryzyko i wypaczenia oraz pracuje nad tym, aby je naprawić.

Turystyka, wraz z wakacjami i czasem wolnym, jawi się jako uprzywilejowana przestrzeń wzmocnienia fizycznego i duchowego, ułatwiająca spotkanie tych, którzy należą do różnych kultur, i jest okazją do zbliżenia się do przyrody, sprzyjając w ten sposób zasłuchaniu się i kontemplacji, tolerancji i pokojowi, dialogowi i zgodzie wśród różnorodności.

Podróż jest przejawem naszego bycia *homo viator*, odzwierciedlając zarazem inne wędrowanie, głębsze i bardziej znaczące, do którego jesteśmy powołani: tego, które prowadzi nas do spotkania z Bogiem. Możliwość, jaką stwarzają nam podróże, aby podziwiać piękno krajów, kultur i przyrody, może nas doprowadzić do Boga, przyczyniając się do doświadczania wiary, „bo z wielkości i piękna stworzeń poznaje się przez podobieństwo ich Stwórcę” (Mdr 13,5). Z drugiej strony turystyka, podobnie jak każda inna ludzka rzeczywistość, nie jest wolna od niebezpieczeństw ani od czynników negatywnych. Chodzi o zło, któremu pilnie trzeba stawić czoło, gdyż godzi ono w prawa i godność milionów mężczyzn i kobiet, zwłaszcza ubogich, nieletnich i niepełnosprawnych. Jedną z najbardziej haniebnych form tych odchyłeń, które z moralnego, psychologicznego i zdrowotnego punktu widzenia pustoszą życie tak wielu osób i rodzin, a niekiedy całych wspólnot, jest turystyka seksualna. Handel ludźmi z powodów seksualnych lub w celu przeszczepiania narządów, a także wykorzystywanie nieletnich, pozostawianie ich w rękach ludzi pozbawionych skrupułów, molestowanie, tortury, występują niestety często w kontekście turystyki. Wszystko to musi prowadzić tych, którzy działają duszpastersko lub zawodowo w świecie turystyki, jak również całą wspólnotę międzynarodową do zwiększenia czujności, do zapobiegania i przeciwdziałania tym aberracjom.

W encyklice *Caritas in veritate* chciałem zwrócić uwagę na zjawisko turystyki międzynarodowej w kontekście integralnego rozwoju człowieka. „Trzeba zatem pomyśleć o innym modelu turystyki, zdolnym promować prawdziwe wzajemne poznanie, nie pozbawiając odpoczynku i zdrowej rozrywki” (n. 61). Zachęcam was, abyście sprawili, żeby wasz kongres, którego hasłem jest właśnie „Inny model turystyki”, przyczynił się do rozwoju tego duszpasterstwa, które doprowadzi nas stopniowo do tej „innej turystyki”.

Pragnę wskazać na trzy obszary, na których duszpasterstwo turystyki powinno skupić swoją uwagę. Po pierwsze, oświecić to zjawisko nauką społeczną Kościoła, krzewiąc kulturę turystyki etycznej i odpowiedzialnej, tak aby szanowała ona godność osób i narodów, była dostępna dla wszystkich, sprawiedliwa, zrównoważona i przyjazna dla środowiska. Korzystanie z czasu wolnego i okresowych wakacji jest i możliwością, i prawem. Kościół pragnie nadal szczerze współpracować we właściwej sobie dziedzinie, aby sprawić, że prawo to będzie rzeczywistością dla wszystkich ludzi, szczególnie dla grup w gorszym położeniu.

Po drugie, działalność duszpasterska nie powinna nigdy zapominać o *via pulchritudinis* – drodze piękna. Wiele przejawów religijnego dziedzictwa kulturowo-historycznego to „prawdziwe drogi do Boga, najwyższego Piękna, co więcej pomagają one pogłębiać więź z Nim, doskonalić modlitwę. Są to dzieła, które rodzą się z wiary i wyrażają wiarę” (Audiencja ogólna, 31 sierpnia 2011). Ważna jest troska o dobre przyjęcie i organizowanie odwiedzin turystycznych zawsze z zachowaniem szacunku dla miejsca świętego i funkcji liturgicznej, dla której powstało wiele z tych dzieł i która nadal jest ich głównym celem.

I po trzecie, duszpasterstwo turystyki powinno towarzyszyć chrześcijanom w takim

wykorzystywaniu przez nich wakacji i czasu wolnego, aby był on korzystny dla ich rozwoju ludzkiego i duchowego. Jest to z pewnością „czas sprzyjający odprężeniu fizycznemu, a także karmieniu ducha dłuższą modlitwą i medytacją, aby umocnić osobistą więź z Chrystusem i coraz bardziej dostosowywać swoje postępowanie do Jego nauczania” (Anioł Pański, 15 lipca 2007).

Nowa ewangelizacja, do której wszyscy jesteśmy powołani, wymaga od nas pamiętania i wykorzystywania licznych okazji, jakich dostarcza nam zjawisko turystyki, żeby ukazywać Chrystusa jako najpełniejszą odpowiedź na pytania współczesnego człowieka.

I wreszcie zachęcam, aby duszpasterstwo turystyczne stanowiło pełnoprawną część organicznego i zwyczajnego duszpasterstwa Kościoła tak, abyśmy koordynując plany i wysiłki odpowiadali wierniej na misyjne polecenie Pana.

Z tymi uczuciami, zawierzam owoce tego Kongresu możnemu wstawiennictwu Najświętszej Maryi Panny, Matki Bożej z Guadalupe, a jako rękojmię obfitych łask Bożych, udzielam z serca wszystkim uczestnikom kongresu Apostolskiego Błogosławieństwa.

Watykan, 18 kwietnia 2012 r.

BENEDICTUS PP XVI

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana